

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest på FM 2014 pålægges at fremsætte lovtiltag, der åbner op for reel konkurrence på telemarkedet, således at nye internetudbydere sikres markedsadgang. Samtidigt bør det sikres, at forsyningspligten på telemarkedet bibeholdes, og at underskud på forsyningspligten dækkes solidarisk af teleoperatørerne.

(Medlem af Inatsisartut, Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Sundhed og Infrastruktur)

1. behandling

Jeg vil gerne takke Naaja Nathanielsen for det fremsatte beslutningsforslag. Naalakkersuisut er meget enig i forslagsstillerens målsætninger for teleområdet.

Jeg har netop afholdt et teleseminar med det formål at give Naalakkersuisut mulighed for at høre fra teleområdets interessenter, såvel offentlige som private, hvordan de ser de fremtidige udfordringer og muligheder på teleområdet.

Et af telebranchens klare og fælles ønsker er hurtigst muligt at få de lovgivningsmæssige rammer på plads. Endvidere blev det slået fast, hvor vigtig en velfungerende teleinfrastruktur er, for at vi kan høste de samfundsøkonomiske gevinster ved IKT-tiltag, f.eks. Sundheds- og skole IT samt bedre borgerservice gennem teknologiske løsninger. Men spørgsmålet er, om vi bedst imødekommer disse ønsker ved at udarbejde en ny telelov?

Den gældende teleforordning fra 2006 (*Landstingsforordning nr. 17 af 20. november 2006 om telekommunikation og teletjenester*) er en rammelov, som giver Naalakkersuisut mulighed for at udstede en række bekendtgørelser i forbindelse med liberalisering. Det forudsættes i teleforordningen, at de lovgivningsmæssige rammer skal være plads, inden man træffer beslutning om liberalisering. I 2009 liberalisede de tidligere Naalakkersuisut adgangen til at udbyde en trådløs internetjeneste uden at have fastlagt de lovgivningsmæssige rammer. Der er endnu ikke fastsat bekendtgørelser i medfør af teleforordningen.

De rammer, vi skal have på plads, skal sikre teleudbyderne lige adgang til markedet og sikre finansiering og udvikling af teleinfrastrukturen i hele landet.

I dag finansieres underskudsgivende infrastruktur ved krydssubsidiering internt i TELE-POST. Denne finansieringsmodel er ikke holdbar, når liberalisering af teletjenester realiseres. TELE-POST vil i givet fald skulle konkurrere på lige vilkår med andre private udbydere. TELE-POST's overskudsgivende områder vil komme under pres pga. konkurrencen. Konkurrencen presser endvidere TELE-POST's indtjening på koncessionerede områder. Eksempelvis er taletelefoni og mobiltelefoni koncessionerede områder, men påvirkes alligevel af det liberaliserede område, idet den teknologiske udvikling har gjort det muligt at benytte telefonitjenester over internettet via programmer som Skype.

Da det liberaliserede område ”spiser” TELE-POST’s indtjening på det koncessionerede område, og da man kun kan pålægge en forsyningspligt på liberaliserede områder, mener jeg, at en del af løsningen skal findes i yderligere liberalisering. I forlængelse af en liberalisering kan Naalakkersuisut pålægge TELE-POST en forsyningspligt på det liberaliserede område, hvor et eventuelt underskud vil blive finansieret solidarisk af alle teleudbydere. Samtidig imødekommes de nye udbyderes ønske om yderligere liberalisering, og der skabes yderligere dynamik på teleområdet, i lighed med den udvikling, vi har set på internetmarkedet. Det er dog vigtigt for mig at understrege, at rammerne skal på plads, før der liberaliseres yderligere. En beslutning om yderligere liberalisering skal dermed træffes på et oplyst grundlag.

Den nuværende teleforordning giver både adgang til at fastsætte de nødvendige regler på forsyningspligtområdet og sikre de nye udbyderes adgang til markedet. Jeg kan endvidere oplyse, at der arbejdes på en bekendtgørelse om principper for beregning af forsyningspligtsunderskud, bekendtgørelse om afvisning og afbrydelse af samtrafik, bekendtgørelse om et teleklagenævn og en bekendtgørelse om regnskabsregler for koncessionshaver. Dette arbejde ligger i øvrigt i tråd med IKT-strategiens anbefalinger.

Den ønskede regulering kan derfor fastsættes i bekendtgørelsesform, hvorfor der på nuværende tidspunkt ikke er et behov for at fremsætte lovtiltag på forårssamlingen 2014. Endvidere vil en ny telelov først kunne blive fremsat på forårs- eller efterårssamlingen 2015, og da det haster med at få rammerne på plads, vil tiden og ressourcerne blive bedst udnyttet ved at fastsætte reguleringen i bekendtgørelsesform.

På baggrund af ovenstående henstiller Naalakkersuisut forslaget til forkastning.